

DOM QUO VADIS MÁ 5 ROKOV: Najdôležitejšie býva veriť a podľa toho konať

Publikované: 21.10.2015 o 15:10 Autor: Katarína Matejová ⌚ Prečítate približne za 4.5 minúty

Opýtal sa ťa už niekto, kam kráčaš? Áno, ponáhľaj sa do práce, bežiš na prednášku, utekáš na električku, ale kam skutočne kráčaš? Akým smerom sa uberá tvoj život? Možno ti ešte nikto takú otázku nepoložil a ani ty si sa nad tým nezamýšľal. No poznám jedno miesto, na ktorom sa tejto otázke nevyhneš. Dom s príznačným názvom Quo vadis si v týchto dňoch pripomenul piate výročie od svojho znovuotvorenia.

Riaditeľka bratislavského Domu Quo vadis Monika Hricáková hodnotí jeho názov ako provokatívnu otázku: *„K tomu by sme chceli ľudí viesť, kam a ku komu kráčajú. Spolu s našimi dobrovoľníkmi sa snažíme ukazovať cestu, ktorou kráčame aj my.“*

Quo vadis ešte ako laické duchovné centrum vzniklo pred vyše desiatimi rokmi. Prvé roky tu vládol entuziazmus, nebola núdza o dobrovoľníkov, prednášateľov ani návštevníkov. V roku 2008 začalo ľudí ubúdať a centrum muselo byť na niekoľko mesiacov zatvorené. Napriek tomu si v tomto čase evanjelizačný Dom Quo vadis pripomína piate výročie od svojho znovuotvorenia. Monika Hricáková si pri tejto príležitosti pripomenula najvýznamnejšie medzníky Domu Quo vadis: *„Pre mňa osobne je najvýznamnejší medzník, keď ma Pán pozval do tohto projektu. Už pred mojím pôsobením tu boli mnohí ľudia, ktorí sa zaslúžili o rozbeh a fungovanie tohto evanjelizačného domu. Teší ma, že som spolu s tímom dobrovoľníkov mohla slúžiť ako dobrý reštart. Dôležitý medzník bola „prerábka“ interiérových prvkov a tiež vznik občianskeho združenia v roku 2010, keď sme dostali aj poverenie od o. arcibiskupa Stanislava Zvolenského.“*

Dôležité bolo tiež vytvorenie pracovného miesta pre riaditeľa domu a neskôr aj pre zástupcu. Medzníkom pre nás bol aj príchod nášho kaplána Pavla Mikulu v roku 2011. Postupne rástla a rastie spolupráca medzi o.z. Priatelia Quo vadis a inými subjektmi a tretím sektorom. Veríme, že nasledujúcimi míľnikmi budú otvorenia evanjelizačných domov v ďalších mestách. Predstavte si, že prídete do mesta, na dedinu a ako miesto stretnutia či relaxu viete, že máte hľadať Dom Quo vadis v tej obci. To je náš sen.“

No Dom Quo vadis nesprevádzali iba úspechy. Ako každá začínajúca inštitúcia sa museli vedúci pracovníci i dobrovoľníci popasovať tiež s rôznymi prekážkami. „Ako sa hovorí, najťažšie bývajú začiatky – a potom pokračovanie. :) Na začiatku sme, samozrejme, zápasili s vytváraním „značky“, aby ľudia o nás viac vedeli, aby sa nebáli vstúpiť, čo samozrejme pokračuje doteraz. Pán sa o nás stále staral a stará – materiálne zabezpečenie sme vždy dostali v pravý čas. Napríklad sme potrebovali kávový stroj – požičali nám. Potrebovali sme niečo iné – podaril sa nám grant atď. Samozrejme, je za tým aj veľa námahy, ale hlavné je požehnanie. Takže najdôležitejšie býva veriť a podľa toho konať.“

Ako vyzerali oslavy piateho výročia znovuoťvorenia Domu Quo vadis? „Začali sme sv. omšou, kde nás biskup Jozef Halík povzbudil, aby sme boli domom komunikácie. Chcela by som, aby sme boli miestom, kde ľudia nachádzajú prijatie a odpovede na otázky, kam kráčať. Potom sme mali v QV niekoľko hudobných vstupov od Márie Mladosičovej, niekoľko príhovorov + videá, ktoré pripravil náš dobrovoľník Ludo. Dajú sa nájsť na youtube kanáli Domu Quo vadis,

dobrovoľník Ludo. Dajú sa najst na youtube kanali Domu Quo vadis, alebo na FB. Hostia si mohli aj zavrútať skrutku do dosky a vyplniť tak nápis Quo vadis. Pre nás je typické, že si radi vlastnoručne zveladujeme priestory, a tiež každý je dôležitou súčasťou celku. Nechýbala ani torta, pohostenie a na záver zábava so skupinou Emanuel band.“

K dnešnému dňu funguje Dom Quo vadis v stálom režime. Je otvorený od pondelka do piatka 15:00 – 21:00, v piatok do 22:00, v nedeľu 17:30 – 21:30. „Tieto otváracie hodiny sú cielene zvolené pre mladých pracujúcich ľudí, prípadne pre študentov gymnázií v okolí QV, ak majú po škole čas, aby sa mohli zastaviť. Pravidelne poskytujeme príjemné priestory našej kaviarne, knižnice, wifi spotu. Okrem iného aj víkendy máme často plné, rodinné oslavy, modlitbové spoločenstvá a mnohé iné. Pravidelne mávame prednášky, filozofické, biblické, aj stretnutia s hosťami či koncerty. Závisí od ponuky od hostí, alebo od témy, ktorú chceme ponúknuť. Z našej produkcie sme mali úspešný cyklus diskusných stretnutí Človek biskup a Človek kňaz. Samozrejme, super akcie boli aj Kresťanské retro párty, diskusie spolu s nadáciou Konrad Adenauer, darovanie krvi, koncert Simy Martausovej a mnohé iné.“

Na to, aby Dom Quo vadis mohol všetky tieto svoje funkcie plniť, je potrebná podpora mnohých pracovníkov aj dobrovoľníkov. „Za jeho fungovaním stojí veľa ľudí z minulosti, ktorí to rozbiehali, ako pani Gregorovičová či už nebohý Mons. Kebis. Ako som spomínala, sme radi, že nás podporuje arcidiecéza. V rámci terajšieho tímu QV je jadro – úzky tím ľudí (11), s ktorými sa pravidelne stretávame na pracovných poradách a snažíme sa aj raz týždenne na modlitbách. Potom sú koordinátori dobrovoľníkov (4), každý z nich má na starosti jeden týždeň v mesiaci. Koordinátorka koordinátorov (Evka) je z jadra.“

„Všetci títo ľudia sú mladí pracujúci, niektorí majú aj rodinky. Služiť sa dá v akomkoľvek stave. Zo študentov máme len pár ľudí. Riaditeľka robí všetko, čo treba ohľadom programu, PR, HR, recruiting, networking, využitie priestorov, komunikácia s dobrovoľníkmi a mnohé iné. Ďalší ľudia sú zodpovední za webovú stránku, FB, tvorbu plagátov a dizajnu, kreatívny tím, knižničný tím (máme knižnicu), upratovanie, logistiku (objednávky a nákupy), opravy v dome, účtovníctvo, zodpovednosť za projekty a granty atď. Európski dobrovoľníci (momentálne Pablo a Hanna) sú tiež veľkou pomocou. Duchovnú stránku má na starosti hlavne náš kaplán. Okrem toho ponúkame aj priestory pre psychologickú poradňu, kde sa striedajú dve psychologičky.“

Do fungovania Domu Quo vadis sa však môžu zapojiť aj ďalší. „Ľudia sa môžu zapojiť jednak medzi našich dobrovoľníkov, tiež o nás môžu šíriť dobré meno a vybrať si nás, keď si pôjdu do mesta sadnúť s kamarátmi. Môžu nás podporiť na číslu účtu, ktoré máme na webe, alebo akokoľvek – hlavne však modlitbami. Zapojiť sa dá aj zaujímavou ponukou programu či realizáciou dobrých nápadov. Naschvál hovorím realizáciou, lebo nápadov by aj bolo – len ich treba realizovať. Priestor tu však je a som otvorená komunikácii,“ hovorí riaditeľka Monika Hricáková.

V najbližšom čase Dom Quo vadis pokračuje naďalej na svojej ceste. „Umením je udržať prevádzku nášho domu, zabezpečiť viac ako 35 dobrovoľníkov týždenne, ktorí sú za barom, a mnoho ďalšieho, ako program domu a iné. Boli by sme radi, keby sa ľudia aj v iných mestách inšpirovali a otvorili podobné domy. Know-how tu je. Pán sa už bude starať – ak je to aj jeho vôľa.“